

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1902.

Leto XXXII.

Srce, li nisi táko tudi ti . . . ?

Kak izpreminja vse na sveti se!
 Pred kratkim še je tod procvital maj,
 Prepeval drozd, smehljali cveti se . . .
 Zdaj ? . . . Osamél o vesni sniva gaj, —
 Kak izpreminja vse na sveti se ! . . .

Srce, li nisi táko tudi ti?
 Dokler ti sreče cvete maj sladák,
 Veselo pesem v beli dan kipi;
 Ko pa zagrne ga teman oblak,
 Potrtose spominjaš krasnih dni . . .

Savo Zagorski.

Detece milo.

Detece milo,
 Detece čedno,
 Biti ob tebi
 Hotel bi vedno.

Ko na kolena
 Bi te postavil,
 Mnogo bi pravljic
 Krasnih ti pravil.

Toda kaj vezal
 Tebi bi cvete?
 Cvetka najlepša
 Ti si mi dete.

Vežal bi v vence
 Tebi cvetice,
 Božal ti čelce,
 Kodre in lice.

Pravil o zvezdah,
 Bogu, Mariji,
 Pravil o božjem
 Bi ti Mesiji.

Kaj pač bi pravil
 Pravljičice tebi!
 Pravljičica ti si
 Sámooobsebi.

V tvojih očescih
 Raj se zrcali:
 Bogeč, Marija,
 Jezušček mali.

K sebi v naročje,
 Daj, da te vzamem,
 Srečo nadzemesko
 Srečen objamem!

Vneslav.

